

*”Nästakärleksförmågan växer automatiskt
inom varje människa,
helt utanför hennes viljekontroll.”*

Martinus i LB VI st. 2226.

Om Kristi återkomst...¹

© Pia Hellertz

Kristus skall återvända till jorden enligt Bibeln. Det är ett tema som kristna ofta återkommer till. Vad innebär detta konkret? Eftersom Martinus också talar om ”Kristi återkomst”, vill jag utforska detta spännande fenomen närmare.

Martinus menar ju att hans samlade verk, ”*Tredje Testamentet*”, är den av Jesus Kristus, enligt evangelisten Johannes, utlovande ”*Hjälparen den Helige Ande*”, och han gör dessutom en koppling mellan denne Hjälpare och Kristi Återkomst. Jag vill närmare granska dessa påståenden och undersöka både källorna i Bibeln och i Tredje Testamentet. Vad säger de egentligen?

Martinus menar således att hans mission är att förklara Bibeln, att förklara Kristi budskap för moderna, moraliskt intellektuella människor. Om hans texter är Hjälparen, så måste det vara av enormt stort intresse att analysera vad han säger om viktiga teman i Bibeln. Lyckas han med att förklara Kristi återkomst på ett tillfredsställande och logiskt sätt? Mitt djupaste syfte är således att undersöka om Martinus argument håller i jämförelse med Bibelns uttalanden.

Flera vill förklara Kristi budskap

Inledningsvis vill jag erinra om att Martinus inte är den ende som hävdar att han skall förklara vad Kristus egentligen menade med sitt budskap. Den store tänkaren, vetenskapsmannen och andeskådaren Emanuel Swedenborg (1688-1772) menade sig en ha fått meddelande från Jesus själv om att han kallats av Gud att avslöja Bibelns innersta mening för människorna. Jag har läst Martin Lamm skildring av Swedenborgs liv och arbeten, ”*Swedenborg*”.²

Swedenborgs andliga upplevelser år 1744 ledde till att han utvecklade sin teosofi och religiösa lära.³

”Det är i ljuset av denna Swedenborgs inre utveckling man kan förstå, att han ej svindlat inför tanken, att hans egen bibeltolkning var den Messias’ återkomst, varom profetiorna siade” (sid. 300).

Så avslutar Martin Lamm sin 300-sidiga skildring av Swedenborg. Swedenborgs teosofi överensstämmer på vissa punkter med Martinus kosmologi, vilken den senare utvecklade ur

¹ Detta är en bearbetning av en examinationsuppgift inom kursen ”Nya religiösa rörelser och New Age” vid Teologiska högskolan i Örebro, vårterminen 1999. Uppsatsen har senare bearbetats som födelsedagspresent till Max Käck på 50-årsdagen den 14 oktober 2001. Texten är också införd som kapitel 3 i min bok ”*Världslärare eller ’Falsk profet’ – En kärleksfull granskning av Martinus kosmologi*” (Världsbild förlag, 2002). Texten skrivs in på min hemsida i juni 2012. Mycket få korrigeringar har gjorts.

² Lamm, Martin (1995, med nyutgåva 1987)

³ I Stockholm och Jönköping finns fortfarande en kyrka, Nya Kyrkan, som har Swedenborgs andliga läror som utgångspunkt.

sina andliga upplevelser, vilka han fick 1921.⁴ Jag tror att Martinus skulle ha förklarat Swedenborgs upplevelser som s.k. ”kosmiska glimtar”, d.v.s. fragmentariska intuitiva upplevelser av det ”kosmiska medvetande” som, enligt Martinus, vi alla kommer att få, förr eller senare, i kommande inkarnationer. Det finns ganska många som redan fått kosmiska glimtar på jorden. En som Martinus namngav var Rudolf Steiner, som själv lär⁵ ha påstått att hans lära skulle komma att tillfredsställa många människor ungefär 500 år, sen skulle den dö ut eftersom man skulle upptäcka att den inte håller måttet jämfört med Martinus kosmologi. Detta är ett uttalande som går ”från mun till mun”. Jag har aldrig sett det i skrift och antroposofier, inklusive Steiners hustru, förnekade detta bestämt.

Teosoferna, som var övertygade om att Kristus skulle återvända i fysisk gestalt till jorden, trodde att Krishnamurti var denne återvändande Kristus. Det var sannolikt en av anledningarna till att Rudolf Steiner bröt med teosofin. Steiner var själv övertygad om att Kristus *inte* skulle återvända i fysisk gestalt, vilket han menade var omöjligt.⁶ Återvändandet skulle vara ”eteriskt”.⁷ Mikael W. Gejel, som deltog i en debatt om ”Steiner och Antroposofin” i tidskriften *Sökaren* under år 1985,⁸ menar att Steiner sagt att Kristi återkomst inträffade från år 1930 och framöver och att ”från denna tidpunkt kan till att börja med ett fåtal människor skåda Kristus, och sedan allt flera”.⁹

Många andra har haft intuitiva upplevelser som skulle kunna beskrivas som kosmiska glimtar.¹⁰ Detta innebär att man får fragment av de andliga sanningarna som intuitiva glimtar, men måste använda intelligensen för att fylla ut kunskapsluckorna. Detta gör att många av de läror vi möter, både inom religiösa sekter och inom New Age, i vissa avseenden kan verka lika och ha gemensamma inslag, vid första anblicken. Vid en djupare granskning visar det sig dock att de skiljer avsevärt på viktiga punkter. Enligt min uppfattning är det dessa skillnader som är intressanta att forska djupare i.

Martinus menar att han i sin kosmologi förmedlat de djupa sanningarna om den fysiska (sekundära) och den andliga (primära) tillvaron, men att de i huvudsak är skrivna för *morgondagens* människor. Vi har fortfarande svårt att förstå dem, liksom Jesus menade att människorna för 2000 år sedan hade svårt att förstå det han försökte förmedla (Joh. 16:12) och att det var därför han måste sända Hjälparen den Helige Ande som skulle ”låta världen få veta sanningen i fråga om synd och rättfärdighet och dom” (Joh. 16:8). Det är denne Hjälparens resultat i människors medvetande som är Kristi återkomst, enligt Martinus.

Martinus själv har betonat att det inte kommer någon världsåterlösare efter honom. I Samarbejds-Strukturen refereras till ett uttalande som Martinus gjorde på ett Rådsmöte den 5 mars 1974: ”*Det skall inte komma någon och säga att han skall vara min efterföljare. Efterföljare, det kommer att vara alla ni andra. Det kan inte vara en enskild person.*” (sid. 72).

Jag har valt att fokusera detta kapitel på följande fyra teman:

⁴ Martinus beskriver sina andliga upplevelser, sin kosmiska födelse, i den lilla boken ”*Kring min missions födelse*”.

⁵ Jag har inga skriftliga referenser, endast muntlig ”hörsägen”.

⁶ Däremot skulle Ariman, ondskan, återfödas i slutet av 1900-talet.

⁷ Jag har talat med Håkan Blomqvist, som genom sina mångåriga kontakter med antroposofin i egenskap av aktivt utövande antroposof, är expert på området, söndagen den 16 maj 1999 och diskuterade detta och fick då hans beskrivning.

⁸ Se bl.a. *Sökaren* nr 2/85, sid. 19.

⁹ De källor Gejel refererar till är ”*Den rosenkruziska kristendomen*” av Rudolf Steiner (1974, sid. 28) samt Steiners ”Människan och mänsklighetens andliga ledning”, (1973, sid. 73), samt ”Folksjärlars mission i samband med den nordiska mytologin”, (1978, sid. 211 ff.). Påståendet är intressant även med tanke på att Martinus första verk, *Livets Bog I*, kom ut 1932.

¹⁰ En känd svenska som beskriver detta är Ruth Dahlén som skrivit ”*Visionär i tjugonde århundradet*” (1976).

- 1) Kristi återkomst och dess kännetecken
- 2) Domedagen eller ”Vedermödan”
- 3) Falska profeter och Anti-Krist
- 4) Övergången till något nytt

Kristna källor för Kristi återkomst

Eftersom jag har mycket begränsade kunskaper om Bibeln som kunskapskälla konsulterade jag en expert på området.¹¹ Enligt honom finns de fylligaste och viktigaste ställena om Jesu Kristi återkomst i Jesu tal om ”den yttersta tiden”. Dessa källor är Matt. 24 (särskilt Matt. 24:3, 27-31, 36-44) och 25 (särskilt Matt. 25:31-46); Mark. 13; Luk. 21:7-36 samt Daniels bok 7:13-14. Dessutom anger min expert ett antal andra källor: Matt. 16:27, Matt. 26:64, Joh. 14: 3, Apg. 1:11; 3:20-21; 1 Kor. 1:7; 15:23; Fil 3:20-21; 1 Tess. 1:10; 2:19; 3:13, 4:16-17, 5:23; 2 Tess 1:7-10; 2:1-8; 1 Tim. 6:14; 2 Tim. 4:1,8; Tit. 2:13; Hebr. 9:28; 1 Petr. 1:7,13; 2 Petr. 1:16; 3:4-13; Jak. 5:7-8; 1 Joh. 2:28; 3:2 samt Upp. 1:7.

Jag har läst dem alla och iakttagit att innehållet fokuserar ett antal teman som jag vill återkomma till:

- Kristi återkomst, vilken beskrivs som ”Människosonens tillkommelse”, ”Herren själv ska stiga ner”, ”Jesus ska komma igen”, ”Herren Jesu tillkommelse” och liknande begreppsval;
- Vedermödan eller Domens dag;
- Anti-Krist;
- Falska profeter;
- Laglöshet och straff samt ”Födslovåndor”.

Det verkar som om samma författare använder samma beteckning på ”den återkommande”. Paulus använder som exempel ofta kombinationsbegreppet ”Herren Jesus” och Matteus, Markus och Lukas använder ofta ”Människosonen”.

Det som blev intressant för mig, som är van att utifrån Martinus kosmologi tänka i termer av att Kristi återkomst och Hjälparen den Helige ande är två sidor av samma mynt, är iakttagelsen att i *ingen* av de verser som anges ovan som de viktigaste källorna för de kristna om *återkomsten*, nämns Hjälparen den Helige Ande. Det verkar således som om man inte gör den kopplingen som kristen.

De huvudsakliga kristna källorna till Kristi återkomst

Jag vill först redovisa de texter som anges som de huvudsakliga källorna om Kristi återkomst. I Matt. 24:3 frågar lärjungarna Jesus hur de ska kunna se tecknen på hans ”tillkommelse och tidens ände”. Jesus svarar först med att varna för dem som ”förvillar”.

- ”5. Ty många skola komma under mitt namn och säga: ’Jag är Messias’ och skola förvilla många.
6. Och i skolen få höra krigslarm och rykten om krig; sen då till, att I icke förloren besinningen, ty sådant måste komma, men därmed är ännu icke änden inne.
7. Ja folk skall resa sig upp mot folk och rike mot rike, och jordbävningar på den ena orten efter den andra;
8. Men allt detta är allenast begynnelsen till ’födslovåndorna’.
- ...
11. Och många falska profeter skola uppstå och skola förvilla många.
12. Och därigenom att laglösheten förökas, skall kärleken hos de flesta kallna.”

¹¹ Varmt tack till pastor Mats Selander för det pedagogiska och informativa arbetet med att plocka fram dessa uppgifter.

Här anslår Jesus tonen och anger de teman som är förknippade med återkomsten. Han varnar för de *falska profeterna* som skall komma, kalla sig själva ”Messias” och ”förvilla” människorna; han beskriver den svåra tid med krig och naturkatastrofer, som brukar kallas för Domedagen (av bl.a. Martinus) eller ”*Vedermödan*”¹² (av de kristna), och han aviserar att detta endast är en *övergångstid*, det är ”födslovåndor” och ”förlösning” av det som kommer därefter.

I Matt 25:31 och framåt står det:

”31. Men när Människosonen kommer i sin härlighet, och alla änglar med honom, då skall han sätta sig på sin härlighets tron.

32. Och inför honom skola församlas alla folk, och han skall skilja dem ifrån varandra, såsom en herde skiljer fåren ifrån getterna.”

Till Kristi återkomst hör således också att olika *människor ska skiljas från varandra*, människor som han beskriver som ”fåren” och ”getterna” (se nedan).

Jag hittar ytterligare ett tecken i Matt 24:

”27. Ty såsom ljungelden, när den går ut från öster, synes ända till väster, så skall Människosonens tillkommelse vara.”

Nästan samma beskrivning, ibland ordagrant, ger även Markus kap. 13, Lukas i kap. 21:7:36 samt Paulus i några av sina brev (se källorna ovan). Markus ger följande skildring (Mark. 13):

”24. Men på den tiden, efter den vedermödan, skall solen förmörkas och månen upphöra att giva sitt sken,

25. och stjärnorna skola falla ifrån himmelen, och makterna i himmelen skola bäva.

26. Och då skall man få se ’Människosonen komma i skyarna’ med stor makt och härlighet.”

Lukas (21) ger en liknande skildring:

”25. Och tecken skola ske i solen och i månen och i stjärnorna, och på jorden skall ångest komma över folken, och de skola stå rådlösa vid havets och vågornas dån,

26. då nu människor uppgiva andan av förskräckelse och ängslan för det som skall övergå världen; ty himmelens makter skola bäva.

27. Och så skall man få se ’Människosonen komma i en sky’, med stor makt och härlighet.

28. Men när detta begynner ske, då mån I resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlösning.”

Jag undrade vart ordvalet ”Människosonen” som ”kommer på himmelens skyar” kom ifrån och vad det kunde konkret innebära. I Daniels bok i Gamla Testamentet hittar jag en delförklaring. Daniel berättar om en dröm (Daniels bok kap. 7):

”13. Sedan fick jag, i min syn om natten, se huru en som liknade en människoson kom med himmelens skyar; och han nalkades den gamle och fördes fram inför honom.

14. Åt denne gavs välde och ära och rike, och alla folk och stammar och tungomål måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde, som icke skall tagas ifrån honom, och hans rike skall icke förstöras.”

Stämmer det att det är denna profetia som fått förmedla bilden till Nya Testamentets evangelister och författare om ”Människosonen” som ska ”komma på himmelens skyar” (Matt 26:64; Mark 13:26; Luk 21:27 m.fl.)?

Martinus om Kristi återkomst

¹² Andra begrepp som används är ”Harmageddon” (av bl.a. Jehovas vittnen) eller ”Den yttersta tiden”.

I en artikel, *"Falska profeter och falska Kristusväsen"*¹³ diskuterar Martinus frågan om Falska profeter och Kristi återkomst. Många har frågat honom om detta eftersom Bibeln varnat för de falska profeterna. Martinus hänvisar till "Kristi egna uttalanden om den händelse som betecknats som 'Kristi återkomst'" (sid. 139). I artikeln hänvisar Martinus till Matteus-, Markus- och Johannesevangelierna och citerar Matt. 24:25-27, 30; Mark 13:5-6, 21-22; Joh. 14:26 samt Joh. 16:12-14. Detta visar att han direkt gör kopplingen mellan "Kristi återkomst" och "Hjälparen den helige Ande".

I sitt huvudverk nämner Martinus Kristi återkomst på två ställen. Livets Bog VI i stycke 2100 där redogör han för ett samtal med "Gudomen",¹⁴ där Gud berättar om "den skapade eller manifesterade världens mysterier" (st. 2101). Gud säger där bl.a. till Martinus:

"... Kan din nyupplevda invigning, ditt tillägnande av det permanenta kosmiska medvetandet, din samvaro med mig här på livets tinnar, såsom varande ett med mig, identisk med evigheten och oändligheten, ett med allvisdomen, ett med allmakten, varvid du tillsammans med mig är livets och dödens herre - kan denna invigning på ett större och mer strålande sätt vara en uppfyllelse av de många löftena om evigt liv, om Kristi återkomst, om paradiset eller himmelriket? Du kan se, att dessa löften inte inneburit för mycket. Och dock är din invigning här endast en ingång, en födelse, en svag början till ditt verkliga, vakna, fysiska och psykiska, dagsmedvetna samliv med mig. ..." (LB VI, st. 2100)

Det kosmiska medvetandet, vilket innebär ett vaket och medvetet samliv med Gud är, enligt Martinus, Kristi återkomst, i Martinus och i varje annan enskild individ.

I sin lilla bok *"Vad är sanning?"* refererar han Matteus 24:23-28, där Jesus säger att om någon kommer och säger att han är Messias "så tron det icke" och där han säger att om någon säger att han är i öknen, "så gå icke ditut", eller: "Se, han är inne i huset, så tron det icke". "Ty såsom ljungelden, när den går ut från öster, synes ända till väster, så skall Människosonens tillkommelse vara" (sid. 50). Martinus tolkning av dessa stycken är att Jesus här tydligt och klart säger att

"Kristus aldrig mera skall komma till jorden på samma sätt som tidigare. Han skall inte komma som en man, som vandrar ute i öknen eller sitter inne i husen. Han skall inte mer bli synlig på jorden som en man i kött och blod, som kan lemlästas och korsfästas, lika litet som han skall vara en man, som fysiskt kan iklädas guld och purpur, krona och spira. Nej, den sanne Kristus, vilket vill säga: det väsen, i vars 'säd alla jordens släkter skall välsignas', är inte mera ett köttsligt eller dödligt väsen.

...

Den säger fullständigt klart och tydligt, att 'Kristi återkomst' inte är ett tillbakaväsende av 'Jesus från Nasaret', ja, inte alls på något sätt tillbakakomsten av en person eller ett levande väsen." (sid. 52).

Så vad är då Kristi återkomst enligt Martinus?

"'Kristi återkomst' kan enligt Jesu egen berättelse således endast vara det hos Kristus, som likt 'ljungelden går ut från öster och synes ända till väster', det hos Kristus, som kan 'komma på skyarna med stor makt och härlighet', det som kan 'skilja fåren från getterna' och 'döma levande och döda', det hos Kristus, som är 'ett med Fadern'. Vad är det då hos Kristus, som kan uppfylla dessa betingelser? Ja, det kan här endast vara tal om ett enda ting, nämligen livets eller tillvarons allra högsta mentala ljus, vilket åter vill säga: *det allra högsta vetandet* om Gudomen och det levande väsendet. Men detta vetande åter är ju detsamma som 'den helige Ande'." (sid. 53)

Jesus utlovade, enligt Johannes (kap. 14,15 och 16), "Hjälparen den Helige Ande". Därmed säger Jesus, enligt Martinus, att hans eget framträdande för snart 2000 år sedan "inte var

¹³ I tidskriften KOSMOS nr 7, 1985.

¹⁴ Jag vet inte om detta är ett "fingerat" samtal eller om det är en redogörelse av ett samtal som Martinus upplever att han haft med "Gudomen" (Martinus använder ofta begreppet Gudomen istället för Gud). Samtalet är mycket fascinerande att läsa. Det sträcker sig över styckena 2088-2130 (i LB VI).

tillräckligt för att 'frälsa' världen, ty om det hade varit så, vad skulle människorna då med denna kommande 'helige Ande' till?" ("Vad är sanning?" sid. 57).

Johannes (kap. 16) berättar om Jesu uttalanden:

- ”7. Dock säger jag eder sanningen: Det är nyttigt för eder att jag går bort, ty om jag icke ginge bort, så komme icke Hjälparen till eder; men då jag nu går bort, skall jag sända honom till eder.
8. Och när han kommer, skall han låta världen få veta sanningen i fråga om synd och rättfärdighet och dom;
9. i fråga om synd, ty de tro icke på mig
10. i fråga om rättfärdighet, ty jag går till Fadern, och I sen mig icke mer:
11. i fråga om dom, ty denna världens furste är nu dömd.
12. Jag hade ännu mycket att säga eder, men I kunnen icke nu bära det.
13. Men när han kommer, som är sanningens Ande, då skall han leda eder fram till hela sanningen. Ty han skall icke tala av sig själv, utan vad han hör, allt det skall han tala; och han skall förkunna för eder vad komma skall.
14. Han skall förhärliga mig, ty av mitt skall han taga och skall förkunna det för eder.”

Johannes upprepar detsamma på flera ställen. I kap. 15:26 säger han:

”Dock, när Hjälparen kommer, som jag skall sända eder ifrån Fadern, sanningens Ande, som utgår ifrån fadern, då skall han vittna om mig.”

Johannes säger också om denne Ande (Joh 15 ff.):

- ”15. Älsken I mig, så hållen I mina bud,
16. och jag skall bedja Fadern, och han skall giva eder en annan Hjälpare, som för alltid skall vara hos eder;
17. sanningens Ande, som världen icke kan taga emot, ty hon ser honom icke och känner honom icke. Men i kännen honom, ty han bor hos eder och skall vara i eder.
- ...
25. Detta har jag talat till eder, medan jag ännu är kvar hos eder.
26. Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder.”

Det intressanta med Johannes är att han är ensam bland de fyra evangelisterna om att *inte* tala om ”Människosönens” återkomst och han ger dubbla budskap. I kap 14:3 låter Johannes Kristus säga ”och om jag än går bort för att bereda eder rum, så skall jag dock komma igen och taga eder till mig; ty jag vill att där jag är, där skolen I ock vara”. Detta säger han samtidigt som han några verser senare (16:10) ”ty jag går till Fadern, och I sen mig icke mer” (min kursivering). Kristus kommer alltid att vara hos oss, men vi ser honom inte. Hans närvaro är andlig.

Den Helige Ande skall *inte* berätta *sina egna* berättelser, *inte* förmedla några egna *nyheter*. Men han skall *förtydliga* och *förklara* vad Jesus *egentligen* menade den gången för 2000 år sedan när han med liknelser och mirakler försökte få människorna på dåtidens intellektuella och kunskapsmässiga nivå att förstå kunskapen om Guds lagar. Den Helige Ande ska berätta för *moderna* människor med ett utvecklat moraliskt intellekt och en månghundraårig vetenskaplig kunskap, allt det som dåtidens människor inte kunde ”bära” eller förstå. Det är därför naturligt och logiskt, menar jag, att det språk som Den Helige Ande kommer att använda sig av för att förklara för moderna människor, också måste vara ett modernt, mer intellektuellt och vetenskapligt orienterat språk.

Kärleksbudskapet

Den Helige Ande skulle bland annat, enligt Martinus, fördjupa kärleksbudskapet genom att berätta att ”min nästa” inte bara är mina medmänniskor utan även djuren, naturen, min egen

kroppar celler och mikroväsen samt planeten Jorden, vintergator och universum, d.v.s. allt och alla som jag har en direkt eller indirekt växelverkan med. Till Guds lagar hör ett totalt kärleksförhållande till allt som existerar, till allt levande på mikro- och makronivå. Detta var kunskaper som Jesus omöjligt kunde förmedla den gången, för 2000 år sedan, men som dagens och framförallt morgondagens människor kommer att kunna förstå och acceptera. Idag finns det rörelser som kämpar för djurens lika värde. Fler och fler blir vegetarianer eller veganer av etiska skäl. Synen på djuren för 2000 år sedan var knappast sådan att ett sånt budskap hade gått hem. Idag börjar tiden bli mogen.

Martinus betonar i sin text att ett ”köttsligt väsen” inte kan ”komma på skyarna” och inte heller ”liksom ljungelden gå ut från öster och synas ända till väster”. Därför måste Kristi återkomst vara en ”andlig eller mental företeelse”,¹⁵ en ”andlig kraft i form av en ny vetenskap”.¹⁶ Martinus beskriver denna andliga vetenskap genom att redogöra för de andliga lagarna:

”Denna vetenskap känns igen därpå, att den uteslutande är kärlekens analyser, och att dessa analyser, vilka i sig själva endast kan existera som ett universellt försvar för allt och alla, utgör en detaljerad utredning av själva livets mysterium. De visar Gudomens existens och det levande väsendets odödlighet och livets kretslopp - inte som dogmer eller blotta huvudfacit, utan som en så fullkomligt logiskt sammanhängande tankeföljd, att det därigenom blir uppenbart för intelligensen, uppenbart för det utvecklade levande väsendets förstånd, att ’allt är mycket gott’, och att livet uteslutande är ett utslag av en Gudoms eviga vara i form av kärlek. Vidare måste denna vetenskap visa för intellektualiteten, att vartenda levande väsen skall få uppleva detta, och att således ingen förtappelse eller utplåning av någon som helst individ existerar. Den måste klargöra, att det levande väsendet är en evig son av själva upphovet till denna allomfattande kärlek och gudomliga världsplan. En sådan vetenskap eller visdom kan endast existera som själva ’hjälparen, den helige Ande’, vilket åter vill säga: den heliga eller fullkomliga tankesfär, som utgör själva Gudomens eget medvetande, hans egen syn på livet och tillvaron, tiden, rummet och evigheten. Genom att uppenbara detta sitt medvetande och sina tankar i form av ’kosmisk vetenskap’, iklädd materiella ord och meningar, som är avpassade för den intellektuella jordiska människan, har han gjort det möjligt för detta väsen att träna sig i att tänka i överensstämmelse med dessa hans allsmåttiga och världsalltet styrande tankar”.¹⁷

Kristi återkomst är således det *kosmiska vetande* och *medvetande* som blir ett resultat av den kunskap var och en får via Hjälparen den Helige Ande. Citaten kan ge en föreställning om att återkomsten enbart är en intellektuell insikt. I andra texter betonar dock Martinus att det kosmiska medvetandet är ett resultat av en balans mellan den *intellektuella* utvecklingen och den *känslomässiga* utvecklingen, den nästakärlek människorna successivt utvecklar genom kampen för överlevnaden och inkarnationernas samlade lidandeserfarenheter.

Hjälparen den Helige Ande eller Kristi återkomst är således, enligt Martinus, *andlig vetenskap*, en vetenskap som ska lära mänskligheten att leva efter de andliga naturlagarna och kärleksbudskapet, och inte ett levande väsen av kött och blod.

I Kosmosartikeln ”*Falska profeter och falska Kristusväsen*”¹⁸ koncentrerar han vad han menar med andlig eller kosmisk vetenskap, vilken kommer att ”avslöja sig som fakta”. Han anger i artikeln ett antal punkter eller kunskapsområden där dessa fakta kommer att visa sig:

”Guds existens, de levande väsendenas odödlighet, väsendenas reinkarnation eller återfödelse, mörkrets existens som en livsbetingelse för väsendenas upplevelse av ljuset och deras kommande framträdande som människan i Guds avbild, Guds primära medvetande och Guds sekundära medvetande, livets kosmiska spiraler, mikrokosmos, mellankosmos och makrokosmos som levande väsen, den oändliga

¹⁵ Martinus i ”*Vad är sanning*”, sid. 65.

¹⁶ a.a. sid. 67

¹⁷ a.a. sid. 67.

¹⁸ KOSMOS nr 7, 1985.

kärleken som världsalltets grundton, väsendenas identitet med Gudomen, tiden, rummet och evigheten, ingen kan göra orätt, och ingen kan lida orätt – allt är mycket gott. Detta är huvudupplysningarna i Kristi 'återkomst', som alltså är detsamma som kristendomens fortsättning, förnyelse och fullbordan."

Framtiden får utvisa om den kristna profetian om att Kristus kommer i kött och blod på himmelens skyar så att alla kan se honom, är sanningen. *Eller* om det är Martinus profetia om att Kristi återkomst är detsamma som heligt vetande eller andlig vetenskap och att Martinus kosmologi och Tredje Testamentet därmed är den utlovade Hjälparen den Helige Ande.

Svårt att veta när "han" kommer

Man kommer inte att kunna räkna ut när "han" kommer tillbaka menar flera av evangelisterna.

"Men om den dagen och den stunden vet ingen något, icke ens änglarna i himmelen, ingen utom Fadern allena" (Matt. 24:36).

Trots att flera beskriver de yttersta tecknen så går det inte att *intellektuellt* räkna ut när "han" kommer. Jesus varnar för att vi måste förhålla oss uppmärksamma, för vi kan inte veta när "han" kommer tillbaka, en varning som de olika författarna tar upp på olika ställen i texterna.

"44. Varen därför ock I redo; ty i en stund då I icke vänten det skall Människosonen komma" (Matt 24:3)

Markus skriver i kap. 13:

"33. Tagen eder till vara, vaken; ty i veten icke när tiden är inne.

34. Såsom när en man reser utrikes och lämnar sitt hus och giver sina tjänare makt och myndighet däröver, åt var och en hans särskilda syssla, och därvid ock bjuder portvaktaren att vaka,

35. likaså bjuder jag eder: Vaken; ty I veten icke när husets herre kommer, om han kommer på aftonen eller vid midnattstiden eller i hanegället eller på morgonen

36. vaken, så att han icke finner eder sovande, när han oförtänt kommer."

Martinus, som ju bland annat bygger sin kosmologi på *reinkarnationen*, d.v.s. återfödelseprincipen,¹⁹ samt *karmalagen*, lagen om "sådd och skörd"²⁰, vilket innebär att allt vi gör mot andra kommer vi förr eller senare att möta och att allt vi möter har vi en gång gjort mot andra, menar att människan inte har möjlighet att intellektuellt räkna ut hur och när karma och därför inte heller den kumulerade och intensiva karma som "Domedagen" innebär, kommer att verka eller uttrycka sig, eftersom hon då med hjälp av sin intellektualitet, skulle kunna undvika de återvändande karmavågorna och därmed också undgå möjligheterna till den ofrånkomliga undervisning vi alla måste få för att bli Människor i Guds avbild. Lika lite som det går att undvika att bli gammal och dö. Det är "naturens gång".

Det hela är dock ett akademiskt problem eftersom ingen har den typen av begåvning, men tanken är intressant. Om vi inte är kärleksfulla nog kan vi räkna ut att vi har ytterligare undervisning att få, men vi kan inte veta hur den kommer att uttrycka sig eller när den kommer. Vi minns ju inte vilka "jävligheter" vi har åstadkommit mot andra människor i tidigare liv, knappt i detta liv, och kan inte heller på grund av det räkna ut vad som väntar oss. Däremot kan vi ana, i kontakterna med andra människor, var vi brister i nästakärlek, om vi är någorlunda uppmärksamma på oss själva. Jag kan ana mina brister, men jag kan inte veta vad som väntar. Någon frågade Martinus (den 26 mars 1978):

¹⁹ Reinkarnationsprincipen behandlas i ett annat kapitel i min bok och finns också på min hemsida, <http://www.piahellertz.com/Bockerartiklar.html>

²⁰ Karmalagen behandlas också i ett annat kapitel i min bok.

”Vad är det bästa vi kan göra för världen, när krigen och katastroferna kommer?”

Martinus svarar:

”Ja, det kommer ju att visa sig, det kan jag inte säga er för tillfället. Det skall visa sig för var och en, vad man kan göra. Men det bästa man kan göra är självklart att få upp sig själv på rätt köl, eller hålla sig på rätt köl.

Man måste komma fram till ett stadium där man ber. Det gör folk normalt inte så gärna.”²¹

För att kunna hålla sig på rätt köl måste vi vara vakna och uppmärksamma, så vi inte faller i fällan att exempelvis slå tillbaka när vi blir slagna, att vi använder svärdet istället för att stoppa det i skidan, att vi glömmer eller blundar för vår nästa när hon/han ber om hjälp och att vi hatar och vill förgöra våra ”fiender” istället för att förlåta. Dessutom bör vi bedja. Jesus säger också att vi ska hålla oss ”vakna” och ”bedja”.

Domedagen eller ”Vedermödan”

Tecknen för återkomsten beskrivs, som vi sett, både av Matteus, Markus, Lukas och Johannes som fruktansvärda svårigheter, krigslarm (”folk står mot folk”) och ohyggliga naturkatastrofer. Ordvalet i Bibeln beskriver ett oändligt lidande. Uppenbarelseboken har detaljerade beskrivningar av vad som väntar oss. I de TV-program som visats under senare år görs ofta kopplingar till Uppenbarelseboken och till Nostradamus’ profetior när man skildrar ”den yttersta tiden” eller Domedagen. Årtal som ofta nämns är ”millennieskiftet” och 1999.²²

²³

Tidpunkten för Kristi återkomst är således ”strax efter vedermödan” (Matt 24:3). Därför är Vedermödan intressant, när det gäller att fastställa tiden och formen för Kristi återkomst. Matteus skriver i 24:3:

”29. Men strax efter den tidens vedermöda skall solen förmörkas och månen upphöra att giva sitt sken, och stjärnorna skola falla ifrån himmelen, och himmelens makter skola bäva.

30. Och då skall Människosönens tecken visa sig på himmelen, och alla släkter på jorden skola då jämra sig. Och man skall få se ’Människosonen komma på himmelens skyar’ med stor makt och härlighet.

31. Och han skall sända ut sina änglar med starkt basunljud, och de skola församla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himmelens ena ända till den andra.

...

33. Likaså, när I sen allt detta, då kunnen I ock veta att han är nära och står för dörren.”

Markus (13) skriver att

18. Men bedjen att det icke må ske om vintern.

19. Ty den tiden skall bliva ’en tid av vedermöda, så svår att dess like icke har förekommit allt ifrån världens begynnelse, från den tid då Gud skapade världen intill nu’, ej heller någonsin skall förekomma.

Också Lukas beskriver dessa svåra tider detaljerat (kap. 21).

Solen ska förmörkas, månen upphöra att skina, stjärnorna falla från himmelen, krig och naturkatastrofer av enorma mått ska drabba oss. Den stora vedermödan ”vars like icke har förekommit allt ifrån världens begynnelse intill nu, ej heller någonsin skall förekomma”.

²¹ KOSMOS nr 3, 1993, ”Frågetimme...”, sid. 51.

²² Båda dessa årtal har nu passerats. Detta skrivs efter terrorattacken mot World Trade Center, under efterdiskussionerna om hämnd, om att ”röka ut” terroristerna ur deras grottor, om att bomba Afghanistan.

Slutmanus skrivs medan Georg Bush hotar med krig mot Saddam Hussein och debatten omkring dessa hot.

²³ Ett nytt årtal som börjat nämnas är slutet på Mayakalendern, d.v.s. innevarande år 2012.

Aldrig vare sig förr eller senare har vi upplevt eller kommer att uppleva något liknande. Med tanke på vikingarnas blodiga erövringståg, nazisternas ohyggliga utrotningsmetoder, världskrigen, barbariska tortyrmetoder, infernalisk terror i olika krig runtom i världen, är det skrämmande att fundera över vad som komma skall. Den stora vedermödan kommer att bli ändå värre, ett intensivt, ohyggligt, men tack och lov ett kortvarigt skeende.

”Domedag’ är alltså mänsklighetens möte med kulminationen av verkningarna av generationers felaktiga livsföring, laster och utsvävningar. ... Eftersom detta lidande är djurrikets dödskamp i den jordiska mänsklighetens mentalitet, och en sådan kamp som regel är våldsammare än ett vanligt utvecklande av kraft, blir den nämnda dödskampen sålunda här en ganska allvarlig sak, ja, ett drama som världen ännu inte har sett maken till, en kulmination i utlösning av geniala mordprinciper, som genom medvetet utnyttjande i form av pestbaciller, dödsstrålar, giftgas förutom den vanliga krigsmaterielen kommer att avfolka kommuner, städer och länder. ... Den kommer nämligen endast att lämna efter sig en sondertrasad mänsklighet...”²⁴

I Inge Stoltzenbergs bok ”*Vor verdens fremtid*”²⁵ berättar några siare att en himlakropp kan komma att slå ner på planeten Jordens yta. Konsekvenserna av en sådan händelse kan vi knappast ana oss till. Skildringarna är fruktansvärda. Solen förmörkas genom att ett mörkt stofmoln kommer att ligga runt jorden under ”tre dagar”. Samma naturfenomen kan komma att vara resultatet av ett stort vulkanutbrott, vilket inte heller är ett omöjligt scenario enligt de vetenskapsprogram som sänts på TV några gånger under de senaste åren.

Om man nu kan se det som en tröst så lovar även Jesus att ohyggligheterna inte kommer att vara alltför länge.

”22. Och om den tiden icke bleve förkortad, så skulle intet kött bliva frälst: men för de utvaldas skull skall den tiden bliva förkortad.”

Detta är en förutsägelse som också Martinus gör. Domedagen blir ett ohyggligare lidande än vad vi någonsin kan föreställa oss, men det kommer att vara under en kort tid. Det är en kulminerad karmavåg som återvänder under en kort och ohyggligt intensiv period för att utveckla nästakärlek hos mänskligheten.

Fåren och getterna

Matteus berättar (25:31-46) om hur Kristus, eller Människosonen, när han kommer tillbaka, skall skilja ”fåren” från ”getterna”.

”32. Och inför honom skola församlas alla folk, och han skall skilja dem ifrån varandra såsom en herde skiljer fåren ifrån getterna.

33. Och fåren skall han ställa på sin högra sida, och getterna på den vänstra.”

Och han konkretiserar vilka som är vilka. Fåren är de som är Faderns ”välsignade”. Det var de som tog hand om sin nästa.

”40. ... ’Sannerligen säger jag eder: Vad helst I haven gjort mot en av dessa mina minsta bröder, det haven I gjort mot mig’.”

²⁴ Martinus i ”Domedag”, *Kosmos*, nr 2, 1999, sid. 26.

²⁵ En tänkvärd och skrämmande liten skrift av Inge Stoltzenberg, som i svensk översättning heter ”*Det Nya Riket – profetior om Norden*”, där fyra siare uttalar sig om det tredje världskriget och om framtiden.

Getterna var de som inte tog hand om sin nästa. Här betonar Jesus att man skall behandla andra människor som om de vore Jesus. Om man missar detta och försummar sina medmänniskor så riskerar man att få ett "evigt" straff. Här har Martinus en annan uppfattning. Han använder Jesu ord om fåren och getterna, men tolkar berättelsen på följande sätt. I de svåra tider som väntar oss kommer "en tredjedel" av mänskligheten att gå under, "en tredjedel" att lemlästas samt den resterande "tredjedelen" att vara tvungna att ta hand om de skadade och lemlästade, och dessutom ska de bygga det nya samhället. I symbolboken "*Den eviga världsbilden II*" under symbolen "*Mänsklighetens karma*" beskriver han dessa skeenden. I 25:4 skriver han:

"En utomordentlig stor del av karman beror på människornas förfärliga slaktande och blodbad på miljontals djur, vilkas organismer de sålunda dräper och äter" (sid. 108).

Kristus ska vid "återkomsten" skilja "fåren" från "getterna" (Matt 25:32-33). Martinus beskriver detta åtskiljande i en Kosmosartikel.²⁶ Fåren är de som börjat leva enligt Guds lagar, de som vill bygga "ett rike baserat på fred, en ny världskultur". Dessa människor måste vara "absolut fredsälskande". Getterna har fortfarande så mycket undervisning kvar att få att planeten Jorden inte kommer att vara den lämpliga platsen för deras fortsatta inkarnationer.

"Men vad kommer då att ske med de människor som inom denna tidrymd inte förmår förvandla sitt 'getmedvetande'? Dels kommer de att råka ut för förfärliga ting i det ragnarök som ett kommande krig skall bli, dels kommer de härefter inte längre att inkarnera på denna jord, utan på en planet i universum, där deras speciella medvetande och organismkapelse passar in i helheten. Men då deras medvetande är ett krigarmedvetande, som sår 'eld och svavel', blir det en ganska primitiv planet, där de måste uppleva 'gråt och tandagnisslan'. Men också dessa väsen kommer naturligtvis en gång att kunna utveckla ett samvete, som kan karaktäriseras som 'fårens' medvetande, och de kommer då att befordra en högre utveckling på den planeten, eftersom inget väsen någonsin går förlorat eller döms till evig pina." ("*Fåren och Getterna*" sid. 6)

Getterna är således inte för evigt förtappade. De får inkarnera där de trivs bäst. Fåren skall skapa Paradiset på Jorden på denna planet bland annat med hjälp av Hjälparen den Helige Ande eller den återkomne Kristus i form av andlig vetenskap.

Martinus avslutar ovan nämnda artikel med följande råd:

"Många människor går och är rädda för ett kommande krig, men jag måste understryka, att det inte finns någon anledning att ängslas för någon som helst form av krig, om man arbetar på att avlägsna kriget från sin egen domän. Om man med sina tankar och handlingar söker skapa fred och förståelse i den atmosfär som omger en, arbetar man för hela mänsklighetens framtid, för en ny världskultur, där allas största glädje och lust kommer att vara att leva för att tjäna alla" (sid. 6).

Falska profeter och Anti-Krist

Eftersom jag inte är intresserad av att ägna tid, energi och kraft åt en falsk profet så har jag under en längre tid varit intresserad av temat "falska profeter". Frågan är vilka *kriterier* man ska använda för att skilja de falska profeterna från den äkta. Bara denna frågeställning är värd att ägna en hel del forskning och intellektuell energi åt.²⁷

Antroposof, teosof, hylozoikanhängare, New Ageare, Summit Lighthouse-anhängare, ateister med flera skulle med största sannolikhet komma fram till helt skilda kriterier utifrån våra olika grundläggande trosföreställningar. Det inte är lätt att komma fram till några *objektiva* kriterier. Skulle samtliga nämnda rörelser som exempel kunna enas om att "profeten" måste vara *totalt kärleksfull* i ord och handling i livets alla skeenden, att han

²⁶ Martinus i "*Fåren och getterna*" i Kosmos nr 1/1989.

²⁷ Jag har i ett kapitel i min bok undersökt om "Martinusrörelsen" är en sekt. Kapitlet finns separat på min hemsida, <http://www.piahellertz.com/Bockerartiklar.html>.

förmår säga till sina fiender: Fader förlåt dem för de vet inte vad de gör och att han förmår vända andra kinden till om han blir slagen?

Jag förutsätter att det bara finns en sann Profet och att eventuellt efterföljande profeter (med små p) framför samma budskap som Profeten. Och att, om andra kommer med *avvikande* påståenden, så är det dags att bestämma sig för vem av dem man ska "tro på". Många falska profeter har redan uppstått och de "förvillar många" (Matt. 24:11). Men vilka är de? Jag utgår i min analys från att Jesus Kristus är Profeten och vi har faktiskt fått en hel del hjälp av Jesus själv att finna kriterier.

Vi har Jesu varningar om att de falska profeterna kan finnas "i öknen" eller "inne i huset" (Matt 24:26), d.v.s. om de är *fysiska väsen*, som skulle kunna vistas i öknen eller inne i hus, så är de falska profeter. De falska profeterna leder till att "kärleken hos de flesta kallna" (Matt. 24:12). De är "giriga" (2 Petr. 32:3), de är "glupande ulvar" klädda i "fårakläder" (Matt. 7:15). Jesus menar också att vi ska granska "frukterna" (Matt. 7:16 och framåt):

16. Av deras frukt skolen I känna dem. Icke hämtar man väl vindruvor från törnen, eller fikon ifrån tistlar?
17. Så bär vart och ett gott träd god frukt, men ett dåligt träd bär ond frukt.
18. Ett gott träd kan icke bära ond frukt, ej heller kan ett dåligt träd bära god frukt.
19. Vart träd som icke bär god frukt bliver avhugget och kastat i elden.
20. Alltså skolen I känna dem av deras frukt."

Jesus varnar dessutom för att man inte ska tro på den som kommer och påstår sig vara Messias (Matt. 24:3; 7:15–20; 24:11-12, 23-24). Han trasslar verkligen till det för sina anhängare genom att konkretisera:

24. Ty människor som falskeligen säga sig vara Messias skola uppstå, så ock falska profeter, och de skola göra stora tecken och under, för att, om möjligt, förvilla jämväl de utvalda."

De som *säger sig vara* Messias är det icke. De som *gör under och mirakler* är heller inte Messias. Så vem är då Messias? Hur ska man veta att det är Messias, att det är Kristi återkomst det gäller, när det sker?

Den återvändande Kristus är således enligt Jesus själv *inte* ett fysiskt väsen som kan vistas i öknen eller inomhus. Det är då helt klart att inte heller Martinus eller Swedenborg eller Krishnamurti eller någon annan, är den återvändande Kristus.

Om de talar om kärlek, men visar motsatsen, är de en falsk profet. Om de gör mirakel och under och om de påstår sig vara Messias så är de falska profeter. Detta är en hel del användbara kriterier i analysen.

Enligt Bibeln är Gud *allkärleksfull, allsmäktig och allvis*, vilket enligt vad jag förstår innebär att han är totalt och oförbehållsamt kärleksfull mot allt och alla oavsett vad dessa gör. Hans kärlek är inte villkorlig. Den är ovillkorlig. Han har total makt över allt och alla och har därmed förmåga genom sin totala makt att endast låta det ske som han vill ska ske. Han har dessutom det absolut högsta vetandet, den yttersta kunskapen om allt och alla. Det kan inte finnas några som helst över- eller underordnade intressen eller delar av skapelsen som hans kärlek inte omfattar, kan tillåta och som hans makt inte råvar över. Om det vore annorlunda skulle han inte vara allkärleksfull, allsmäktig eller allvis. Slutsatsen måste, enligt min uppfattning bli, att *allt* som sker, sker helt i linje med hans yttersta vilja och kunskap. Att "allt är mycket gott". "Inte ett huvudhår...", "Inte ett dammkorn..." och så vidare?

Även lidandet är kärleksfullt

Men hur kan lidandet och ondskan vara "god"? Jo, endast om det ligger i linje med Guds plan på skapelsen av det fullkomliga paradiset. En förklaring kommer Martinus med. Det är endast lidandet som leder människan till nästakärlek. Det är lidandesupplevelser, i detta, i tidigare

och i kommande liv, som lär oss förstå hur andra människor känner när de plågas och lider, vilket i sin tur, när vi *verkligt förstår*, med både känsla och intellekt, leder till att vi inte kan nännas göra någon annan något ont. Vi kommer, menar Martinus, att hellre själva dö än att åsamka någon annan lidande. Det finns ingen annan väg. Syftet med att inkarnera i grov *fysisk materia*²⁸ är att det är endast då som ”det gör ont att tänka fel”. Genom att tänka fel, lider vi och tvingas tänka om. Vi tvingas att uttrännsaka Herrens vägar eller Guds andliga naturlagar. Innan vi gjort det kommer det att göra ont, ibland mycket ont. När vi väl har förstått helt och fullt, får vi ”nåd” eller ”syndernas förlåtelse”. De återvändande karmavågorna når oss inte längre. Vi är beskyddade.

Guds Profet borde således enligt min uppfattning predika *Guds ord* och vara *Guds avbild*, d.v.s. leva den oförbehållsamma kärleken till allt och alla. Detta gjorde Jesus, det har vi många vittnen och dokument om. Många, men inte alla, är eniga om att Jesus är Profeten. Martinus menar att Jesu liv skulle tjäna som en förebild för oss andra.

De efterföljande profeterna måste alltså, vilket också Jesus poängterar, förmedla de budskap som Jesus predikade, det totala kärleksbudskapet. Jesus lärde oss förlåta våra fiender, att vända andra kinden till, att sticka vårt svärd i skidan och att älska vår nästa, d.v.s. de människor och andra levande varelser, omkring oss som behöver vårt stöd och vår hjälp. Trots 2000 års undervisning hatar vi fortfarande våra fiender, vi slår tillbaka och vi avvisar hjälpsökande människor. Hjälparen den Helige Ande bör alltså också predika total, ovillkorlig nästakärlek.²⁹

Övergången till något nytt

Evangelisterna talar om ”födslovåndor”, om ”förlösning”, om den ”knoppande våren” och den ”stundande sommaren”. Förutsägelsen om Kristi återkomst handlar således inte om jordens och mänsklighetens *undergång* utan om en övergångstid, från mörker och vedermödor till vår och sommar. Matteus (24:32), Markus (13:28) och Lukas (21:29-30) tar våren som liknelse. När ”fikonsträdets kvistar savar” då vet vi att sommaren är nära och då vet vi också att ”han är nära och står för dörren” (Mark 13:29).

Markus skriver i 13:27

”27. Och han skall då sända ut sina änglar och församla sina utvalda från de fyra väderstrecken, från jordens ända till himmelens ända.

28. I från fikonsträdet mån I här hämta en liknelse. När dess kvistar begynna att få save och löven spricka ut, då veten I att sommaren är nära.

29. Likaså, när I sen detta ske, då kunnen I ock veta att han är nära och står för dörren.

30. Sannerligen säger jag eder: detta släkte skall icke förgås, förrän allt detta sker.

31. Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola icke förgås.”

Lukas 21:

”29. Och han framställde för dem en liknelse: ’Sen på fikonsträdet och på alla andra träd.

30. När I fån se att de skjuta knopp, då veten I av eder själva att sommaren redan är nära.

31. Likaså, när I sen detta ske, då kunnen I också veta att Guds rike är nära’.

32. Sannerligen säger jag eder: Detta släkte skall icke förgås, förrän allt detta sker.

33. Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås.”

Först kommer Vedermödan och sen Kristi återkomst? Efter Vedermödan ska vi bygga morgondagens samhälle. Ungefär så beskriver också Martinus skeendet. Det är Domedagen

²⁸ Det finns också andlig materia, det existerar ingen som helst skapelse ”i himlen eller på jorden” som inte omfattar materia av någon form, enligt Martinus.

²⁹ Syftet med detta kapitel var *inte* att fokusera på och analysera om Martinus kosmologi förmedlar det totala nästakärleksbudskapet. Detta kräver en särskild analys.

som kommer att göra oss mogna att ”se” den återvändande Kristus. Det är då vi kommer att ställa de stora viktiga frågorna. Varför? Varför just jag? Vart tog Gud vägen nu? Finns han? Om han finns och om han är allsmäktig, varför låter han människor inklusive mig lida? Och människan börjar söka svar på dessa frågor.

Martinus menar att man inte kommer att nöja sig med att ”tro” längre. Människorna kommer inte längre att nöja sig med att ”Herrens vägar är outrannsakliga”. De vill *veta*. Då blir de andliga forskare. I de andliga läror som sprids av både falska och äkta profeter och lärare kommer man att finna ”andliga hypoteser” om hur man ska leva för att undvika lidande och plågor. Och man kommer att pröva sig fram, precis som de traditionella materialistiska forskarna gör idag. De kommer att pröva hypoteserna i sina egna liv och finna vissa värda att acceptera som sanningar och andra förkastas.

I detta sökande utvecklas den andligt vetenskapliga förmågan successivt, genom ett antal inkarnationer, fram till det ögonblick när man utvecklat de ”talangkärnor” som är nödvändiga för den totala nästakärleken. Och då är man Guds avbild och det Martinus kallar ”kosmiskt medvetande” eller allvisheten utvecklas. Vi får genomgå vår kosmiska födelse.

Så låt oss hålla oss på rätt köl nu när Domedagen är inne! Vi som studerar Martinus kosmologi har, enligt min uppfattning, redan fått börja uppleva Kristi återkomst genom att vi fått kontakt med Hjälparen den Helige Ande, ”Tredje Testamentet”, Martinus samlade verk! Så låt oss ”Vaken och bedjen!” För säkerhets skull. Tiden kanske är inne!

Meditation enligt Martinus

- Utplåna begreppet ”fiender” ur Ditt medvetande!
- Tag aldrig till genmäle inför vrede, förtal eller andra former av obehag som riktas mot Dig!
- Säg aldrig själv något ont om någon eller något!
- Var absolut sann och ärlig i alla livets förhållanden!
- Var absolut opåverkbar av smicker, beröm eller klander!
- Var aldrig med om att dräpa, såra eller lemlästa!
(OBS! Detta betyder att vi varken ska döda eller skada människor eller djur)
- Låt aldrig Din tanke avvika från att syssla med på vilket sätt Du absolut bäst kan tjäna Dina medväsen; då utför Du den allra högsta form av yoga eller den fullkomligaste träning av den del av utvecklingen, som är ställd inom Din viljas räckvidd och som i förening med den övriga delen av livets egen bearbetning av din natur slutligen skall föra Dig fram till den moraliska genialiteten eller omskapa Dig till att utgöra det fullkomliga väsendet eller en ”gudamänniska”.